

LEDČICKÉ NOVINY

Březen 1999

Slovo starostky

V našich lednových novinkách jsem jménem svým i celého zastupitelstva popřála vše nejlepší do roku 1999 a zároveň se zmiňovala i o tom, jak rádi bychom na Obecním úřadě byli, pokud by se co nejvíc ledčických občanů snažilo s námi spolupracovat a pokud by se jich co nejvíce snažilo přispět svým dílem k tomu, abychom měli pěknou obec.

S tím, jak bude vypadat obec a její okolí, velice souvisí i hospodaření s odpadem. Tomu jsme věnovali minule článek, nazvaný „Kam s odpadem“, informující o tom, jak je třeba podle Obecně závazné vyhlášky (která je samozřejmě v souladu s platnými zákony) s odpadem nakládat.

Velmi nerada říkám, že někteří z nás problém likvidace odpadu ze své domácnosti dosud nevyřešili, že jsou tu také

komplikace, pokud jde o nedovolené těžení dřeva nebo užívání veřejného prostranství...

Abych ale použila i trochu veselejší notu: V dnešním vydání najdete například i poděkování některým našim občanům za pomoc obci a škole, zajímavosti o hoře Říp, zprávu o činnosti naší školy, aktuální telefonní seznam obyvatel Ledčic, malou úsměvnou vzpomínku na Šumaře na střеше a několik dalších aktualitek...

Ozvěte se, prosím, se svými nápady či nabídkami, jak co dělat. Mohli bychom, kdyby byl zájem, vyjet nejen do divadla, ale dejme tomu třeba na Vlachovku...? Nebo udělat něco úplně jiného?

Jiřina Michovská

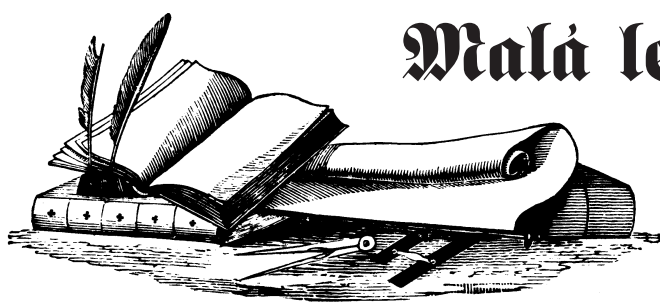
Pozvánka na zasedání obecního zastupitelstva

Protože je třeba sladit řadu úkolů týkajících se naší obce, vyjádřit se k navrhovanému rozpočtu pro tento kalendářní rok a určit rámec života Ledčic v budoucnosti, zveme vás ve čtvrtek 25. 3. v 18:00 hodin do místní školy na veřejné

zasedání obecního zastupitelstva. Očekáváme vaši účast a věříme, že přispějete do diskuse svými nápady a přírůskými připomínkami. Máte možnost se podílet na rozhodování o budoucnosti naší obce. Využijte ji!

Historický pohled na naši obec...

Malá ledčická

kronika

V březnu a dubnu slaví významná životní jubilea:

- 50 let** pan Petrák Josef (4. 3.)
- 55 let** pan Křtěn Jiří (15. 4.)
- 75 let** paní Horáková Vlasta (18. 4.)
- 80 let** paní Ponertová Růžena (13. 3.)

Všem našim oslavencům přejeme hodně dalších spokojených let.

Měly by pokračovat opravy kostela

Před nějakým rokem naše obec požádala Okresní úřad v Mělníku o finanční příspěvek na opravu kostela. Dostala tehdy peníze, které stačily na opravu střechy a ještě pár dalších maličkostí.

Před několika měsíci jsme žádost obnovili s tím, že už v listopadu proběhl odhad nákladů, jaké by si vyžádaly opravy fasády, okapů atd. Příspěvek jsme dostali (1 400 000 korun). Záleží jen na tom, aby byl proinvestován určeným způsobem v určeném termínu – to znamená do konce roku.

Podle toho se také musí řídit i výběr firmy, která by byla schopna potřebné práce provést.

Připravujeme!!!

Můžete se těšit, že počínaje příštím číslem Ledčických novinek budete moci na pokračování číst unikátní knihu Ludvíka Láta „Na lečické faře“. V každém čísle novinek otiskneme alespoň jednu kapitolu této napínavé i veselé četby.

Kulturní střípky

Bude knihovna, bude výstavka k historii Ledčic!

Už v minulých Ledčických novinkách jste se mohli dočíst, že vedle našeho Obecního úřadu, v čísle popisném 44, bude otevřena nová obecní knihovna. Zároveň jsme vás požádali, abyste (pokud je to možné) zapůjčili nejrůznější doklady, fotografie a podobně, týkající se historie Ledčic.

Děkujeme všem, kteří nějaké podklady přinesli; je jich dost, výstavka by mohla být pěkná.

Vzhledem k tomu, že původní záměr se trochu rozšířil, i vzhledem k tomu, že nás v minulých týdnech pěkně pozlobilo počasí, termín otevření knihovny i výstavy byl stanoven zhruba na začátek dubna – přesně bude oznámen obecním rozhlasem.

A ještě jednou upřímně děkujeme všem, kteří se o historii i současnost Ledčic zajímají a zúčastnili se (nebo se třeba ještě zúčastní) příprav!

Šumař na střeše na Fidlovačce sklidil úspěch

Asi víte, že jsme zase po dlouhé době, 29. ledna, uspořádali společný výjezd z obce za kulturou. Jak napovídá už titulek, šlo o muzikál „Šumař na střeše“ (autoři J. Stein, J. Bock a S. Harnick), uváděný v divadle Na Fidlovačce. V hlavních rolích se představili známí umělci Eliška Balzerová a Tomáš Töpfer – a jak také říká titulek, sklidili úspěch. Kdo na představení jel, byl nejspíše spokojen.

A co říkáte – nemohli bychom uspořádat něco podobného? Nikde není psáno, že by to opět muselo být divadlo nebo muzikál. Záleží na tom, oč by ledčičtí občané, případně i obyvatelé okolních vsí, projevíli zájem. Nabízí se například country, nebo zájezd za dechovkou Na Vlachovku...

Hodte jen lístek s nápadem, na jakou výstavu nebo jinou akci jet, do schránky Obecního úřadu. Nebo jen zastavte paní starostku či někoho ze zastupitelstva na návsi...

Pohled do historie

Počínaje dnešním číslem vás chceme seznamovat s historií našeho regionu. Začínáme horou Říp...

Z mnoha míst v Ledčicích je vidět krásný zvon z čediče – památná hora Říp. Mons Rip, jak napsal kanovník Kosmas (1045 – 1125), autor první, latinsky psané Kroniky české. Původ názvu hory Říp pravděpodobně pochází z keltského slova „rip“, „ripa“ tj. kopec, hora, vyvýšenina.

Třebaže její výška je pouhých 456 m, je monumentální svým významem v našich dějinách i svou zvláštní krásou. Před zhruba 40 miliony lety, v třetihorách, protrhla roztažená čedičová láva někdejší středočeskou rovinu a navršila se do typického sopečného kužele. To byly počátky legendární hory. Sopečná činnost Řípu ovšem neskončila během několika dnů, ale pokračovala po mnoho statisíců let. Když erupce ustaly a mocný sopečný pecen vychladl, modelovaly jeho tvar do dnešní fascinující podoby mráz, vítr, voda a žár slunce. Od konce poslední doby ledové už svou tvář nezměnil.

České pověsti znají krásný příběh, který nikde v kronikách není písemně doložen, ale který každý z nás přesto umí vypravovat. Je o vojvodovi Čechovi, jenž prý dal jméno celému našemu národu. Zdaleka putovali on i jeho lid, tmáceli se neprostupnými pralesy, brodili se širokými řekami, snášeli všechny útrapy cesty. Chtěli dojít do země, kterou by mohli v klidu obdělávat. Chtěli najít novou vlast. Pak spatřili osamělý vrch. Přitahoval je jako magnet. Utábořili se na jeho úpatí a když vystoupili na jeho vrchol, uviděli lesy, louky, řeky jako rozlité stříbro. Jak vypráví Kosmas, po něm Dalimil, ještě později a už mnohem květnatěji Václav Hájek z Libočan a také Alois Jirásek, praotec prý prohlásil: „Vizte, to je ta země zaslíbená, zvěře a ptáků plná, medem oplývající; země, kterou jsme hledali.“ Konečně byli doma.

Vojvoda Čech, podle legend, prý žil a vládl v kraji pod Řípem skoro třicet roků. Zemřel v 86 letech. Lid mu vystrojil nádherný pohřeb, při němž byly praotcovy ostatky spáleny na hranici, popel nasypan do keramické urny a ta uložena pod vysokou okrouhlou mohylou ve Ctiněvsi. Václav Hájek z Libočan dokonce uvádí, že to bylo v roce 661! Dodnes však Čechův hrob nalezen nebyl. V roce 1853 svítila v tomto směru naděje. Amatéřský archeolog a nadšenec, páter Václav Krolmus, prý našel na poli za ctiněveským hřbitovem Čechovu mohylu o průměru 33 kroků a v ní střepy a kamenné kladivo. To si můžeme i dnes prohlédnout v Národním muzeu. Později se zjistilo, že šlo o památku mnohem starší, o sekeromlat z doby kamenné.

Mimochodem – Kosmas nenazýval ve své kronice praotce Čechem, ale pojmenoval jej Bohemus. Keltský kmen Bójů žil na našem dnešním území asi tak od 4. stol. př. n. l. Dal také naší zemi její první jméno – Boiaimon – neboli země Bójů. V latinské podobě znělo toto jméno Boiohaemum. Odtud je také v mnoha jazycích dodnes používaný název pro naši zemi BOHEMIA.

S Řípem je spojeno i jméno dalšího vojvody „muže naprosto dokonalého, ve svých úsudcích rozvážného a důmyslného“ – Kroka (Kosmas píše Crocco), kterému prý již bylo hradíště ve Ctiněvsi malé, a proto odešel někam ke Zbečnu. Kosmas neuvádí, na rozdíl od Václava Hájka z Libočan, žádné letopočty, nevymýšlí si podrobnosti. Nechce klamat.

O Řípu se vypráví i ve spojitosti s Mistrem Janem Husem, který když prý kázal na úpatí hory, jeho hlas zněl tak silně, že byl slyšet daleko za řekou Labem.

Pohled na horu Říp dodával lidem sílu v dobách útisku a válek. Český kníže Soběslav I. dal r. 1126 postavit na jeho vrcholu kostelík v románském slohu (rotundu), zasvěcený svatému Jiří. Stalo se tak na památku velikého vítězství českých vojsk nad německým císařem Lotharem, který chtěl České země podrobit svému panství.

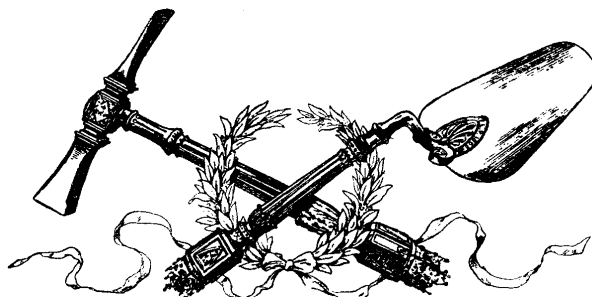
Za Rakouska-Uherska oslavil lid na Řípu zrušení nevolnictví (r. 1781). V době národního obrození (19. stol.), kdy si lidé znovu začínali uvědomovat, že patří ke slavnému národu Čechů, který zde odedávna žil, hovořil vlastním jazykem a nepodléhal cizí nadvládě, se Říp stal místem slavnosti a tábora lidu. Poprvé to bylo 30. 4. 1848, kdy přítomní vyjádřili svou podporu revoluci. Čechové se shromáždili na posvátném místě praotců také 10. 5. 1868. V tomto roce se totiž

český národ rozhodl postavit si ze svých peněz vlastní divadlo. Jako základní kameny se svázely kvádry ze všech historicky významných míst – Radhoště, Blaníku, Čerchova, Boubína... Jak by tedy mohl chybět kámen z nejpamátnější hory? Již 5. 4. 1868 byl na Řípu vybrán veliký balvan o váze asi 20 tun. Když byl uvolněn, valil se po svahu hory a roztránil se na menší kusy. (Jeden z úlomků je i na ledčickém evangelickém hřbitově na hrobě rodiny Kratochvílů.) Největší z nich, vážící 4 – 5 tun, byl přiválen až k cestě k Rovnému, pečlivě opracován a opatřen nápisem „Ze Řípu Čech svůj domov vzal, na Bíle hoře dokonal, v matičce Praze z mrtvých vstal.“ Důkladný selský vůz k odvozu kamene zapůjčil jistý pan Šebek z Kralup. Valník, červenobíle natřený a ozdobený prapory, táhlo šest běloušů, na každém z nich seděl některý z významných rolníků kraje.

Slavnosti se zúčastnilo na 30 tisíc lidí. Průvod byl více než tři kilometry dlouhý. Pěvecký sbor Hlahol z Velvar zpíval písně, které šly všem lidem z duše: „Kde domov můj“, „Čechy krásné“, „Hej, Slované“ ... Ve Ctiněvsi průvod projel pod slavnostní branou s nápisem „Pro vlast není ani život obětí“. Další slavobrána byla i v Černoučce a také v Ledčicích. Tady byl základní kámen k Národnímu divadlu uvítán nápisem „Hvězd mnoho, vlast jediná“. Všude bylo plno jásajících a dojatých lidí. Stejně tak jako v Nové Vsi, Ouholicích a Mířejovicích, kde byl valník s kamenem na voru přeplaven přes Vltavu do veltruského hostince „U České koruny“. Tam také průvod přenocoval. Přicházeli sem lidé a kladli ruce na čedičové tělo řípského kamene. V časopise „Cep“ napsal L. Schmidt : „Přišla sem chudička vdova se svým synem a promluvila tato prostinká, ale nad míru dojemná slova: Polib tento svatý kámen, a až jednou budeš velký, vzpomeň si, že jsi kdysi svatý tento kámen líbal“. Druhého dne pak opustil putující kámen podřípský kraj. Rolník Václav Kratochvíl jej ještě téhož dne předal na staveništi Národního divadla v Praze předsedovi divadelního sboru Ferdinandu Urbánkovi.

16. května se sešlo na nádherně vyzdobeném staveništi a v jeho okolí asi 150 tisíc osob. Nemohlo být nalezeno krásnější místo pro budovu památníku znovuzrození, českého Národního divadla. Mělo vyrůst naproti svědku velké české minulosti, Pražskému hradu. Pod baldachýnem stál základní kámen, do kterého byla vytesána schránka a do ní vložena zakládací listina Národního divadla, jejímž autorem byl Josef Mánes. Mnoho významných lidí vyslovilo tehdy své požehnání divadlu i českému národu – Palacký, Smetana, Sladkovský, Jungmann ... Neruda o tom napsal: „Byl velký jeden okamžik zas v dějinách českých.“

Nápis „Národ sobě“ pod tympanonem v hledišti Národního divadla dnes připomíná zrod budovy. S využitím původní stavby Prozatímního divadla ji v krásném novorenesančním slohu vybudoval architekt Josef Zítek. Po požáru 12. 8. 1881 se přestavby ujal architekt Josef Schulz.

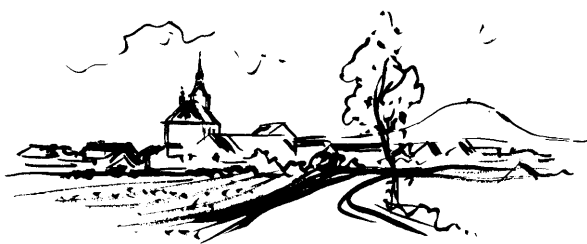

Od roku 1868 se na Řípu konaly tábory lidu a jarní poutě poměrně často. Lidé zde slavili nabytí národní samostatnosti a vznik ČSR v roce 1918, 28. září 1928 zde bylo slaveno milénium svatého Václava a zahájen Svatováclavský rok. V dubnu roku 1939, kdy už byla naše republika obsazena fašisty, národ na Řípu manifestoval svůj postoj k okupaci republiky. V červenci 1945 tu naopak oslavoval radost z konce 2. světové války. Lidé se tu v roce 1968 s nadějami setkali i s představiteli Pražského jara. Poslední velký tábor lidu na Řípu proběhl 25. 9. 1993. Tehdy zde promluvil premiér Václav Klaus.

Jak je vidět, legendární Říp žije stále svým životem. Vyděte si tam. Uvidíte, podobně jako kdysi mýtický prapotec Čech, tu nádhernou českou krajinu. Uvidíte krásnou zemi, kolébku svého rodu, svůj domov.

Zajímavosti o Řípu:

- čedičový masív památné hory by prý vážil asi 70 tisíc tun
- řípský čedič obsahuje značnou příměs magnetovce, nemůžeme tam tudíž použít kompas, neboť se tam jeho štelka značně vychyluje
- rotunda svatého Jiří a Vojtěcha je uvedena na seznamu našich kulturních památek na třetím místě
- v rotundě symbolizuje českou samostatnost a nezlomnost tam uložená prsí ze svatováclavské Staré Boleslavi, z vítězné bitvy u Chlumce (kde Soběslav porazil Lothara), z husitské bitvy u Ústí, z památníku Terezín
- Říp byl zalesněn až v roce 1879
- Říp často malovali: Josef Mánes, Max Švabinský, Mikoláš Aleš, Václav Rabas, Otakar Nejedlý...

- o Řípu psali například: Miloš V. Kratochvíl, Jaroslav Seifert, Josef Hora
- v roce 1784 vyjel tehdejší rakouský císař Josef II. s generálem Laudonem na koni až na vrchol Řípu
- roku 1715 se usadil na Řípu poustevník Jiří Kunrát, který tam vykonával povinnosti kostelníka a zvoníka, byl tam tehdy i hřbitov
- v Ledčicích už několik desetiletí pracuje podpůrný a vzdělávací spolek Říp, který vlastní krásně vyšívaný prapor
- každoročně se před svátkem svatého Jiří koná na Řípu staročeská pouť

Aktualitky

„Ve Vinách“ neboli „Na Safari“ to nestojí za nic!

Půjdete-li se podívat „Na Vina“, najdete černou skládku. Skládku, na které je navíc zřejmé, že jí pořád přibývá – od nejrůznějších umělých hmot až po suť z bouraček a podobně tam najdete snad všechno!

Přítom pořád ještě všechny domácnosti ve vsi nemají koupeny popelnice ani zajištěný odvoz odpadu! Do konce března je ještě možno věci uvést na pravou míru a zajistit si popelnice (ty je možno od Obecního úřadu koupit podstatně laciněji než v obchodě) a uhradit příslušné poplatky za svoz odpadu (za dospělého člena domácnosti je to 250 korun ročně, za dítě do patnácti let 150 korun). Další možností je předložení dokladů o tom, jak má domácnost likvidaci odpadu zajištěnu.

Obecní zastupitelstvo chce občanům opravdu vyjít vstříc. Proto původní závěrečný termín plateb (15. února) prodloužilo až do konce března (navíc při vyšších částkách je možné se na Obecním úřadě domluvit i na systému splátek). Od

**Kdo nevyřeší problémy s odpadem,
může se dočkat i soudního výměru na plat.**

1. dubna ale už všem, kteří nebudou věc řešit, budou vystaveny platební výměry plus penále za nedodržení povinností, stanovených Obecně závaznou vyhláškou a zákony – penále ve výši 50% z předepsaných částek. Kdyby ani to nepomohlo, obec bude vymáhat příslušné částky exekucí z platu.

Pokud jde o firmy, existující a pracující na půdě obce, i ty mohou samozřejmě využít obecní svoz, nebo předložit doklady o tom, že si zajišťují odvoz odpadu samy. Jinak by mohly mít opravdu značné problémy – i s provozováním živnosti.

A ještě jednu věc bychom si měli všichni uvědomit: Budou-li někteří mezi námi pokračovat podobným způsobem jako dosud (černé skládky, nedovolené ukládání odpadu atd.), může se taky stát, že například Okresní úřad nařídí obci úklid a pro ledčický Obecní úřad, a tedy pro nás pro všechny, to pak třeba může znamenat nedostatek financí na jinou, nám všem velice potřebnou akci – třeba dokončení vodovodu nebo instalaci plynovodu.

Poděkování pánům Jiránkovi a Doškovi

Oba naši spoluobčané, pan Jiří Jiránek z ledčického čísla 175, a pan Václav Došek z čísla 129, pracovali v naší základní škole. Pan Jiránek opravil bez nároku na finanční odměnu podlahu a dřevěné obložení v tělocvičně. Navíc ještě postavil nové schůdky na pódium v kulturní místnosti, kde vídáme při nejrůznějších příležitostech vystupovat naše děti.

Panu Doškovi rovněž patří poděkování – za to, že opravil ve školní jídelně propanbutanové vařiče. Opět bez nároku na finanční odměnu.

Co dodat? Kéž by podobným způsobem pomohl podle svých možností v Ledčicích každý z nás!

Další informace k vodovodu

V minulých novinkách jsme psali, že Obecní úřad musí urychleně požádat o takzvané předběžné užívání stavby, pokud bude chtít, aby pokračovaly práce na stavbě vodovodu. To také udělal, a proto již máme podklady pro přípojky. Chybí nám ještě projekty pro oblasti Dolánky a Na Cikánce (tedy pro domky v těchto částech obce). V nejbližších dnech se ovšem mají dostavit projektanti, kteří by měli zbývající projekty vypracovat – a tím by byla obec, co do projektové přípravy, hotová komplet.

Pozor ale ještě na následující!!!

Všichni, kdo jste požádali o přípojku, si bezpodmínečně vyzvedněte na Obecním úřadě žádost o stavební povolení! Po vyplnění ho opět vrátíte na úřad, který za vás veškeré ostatní náležitosti vyřídí, takže stavební povolení bude uděleno.

Týká se to všech domácností, které chtějí vodovod, tedy i těch, které už za přípojku zaplatily.

Co to provádíme se dřevem?

Určitě budete souhlasit, že kolem našich vísek, rozprostírajících se pod horou Říp, není zrovna moc stromů, tím méně lesů. Určitě není nikomu na vsi třeba vykládat, co to stojí přírodu úsilí a let, než například vyroste jedna parádní lípa...

Ne každý z nás už ale možná ví, že ani na svém vlastním pozemku (natož na cizím) nemůže kácet, co ho zrovna napadne! K výběru stromů ke kácení je třeba slovo odbor-

níka! Není možné, aby například na obecním pozemku, za hřištěm Na Cikánce, soukromník motorovou pilou „čistil“ pozemek! Nejde jen o to, že pokuty za podobné jednání jsou opravdu vysoké, ale hlavně o to, že pokud se budeme takhle chovat, ať už na vlastním nebo na nevlastním, za chvíli nebude kolem nás kloudný strom!

Možná trochu příliš katastrofické, ale zamysleme se nad tím... Jak bychom žili bez stromů?

Veřejné prostranství nebo odkládací plochy?

Taková otázka člověka může napadnout při návštěvě některých částí Ledčic. Neměli bychom trochu více dbát na to, jak vypadají ulice kolem nás a vůbec prostory, které jsou nám životním prostředím?

Je tady skutečnost, že bez povolení Obecního úřadu a zaplacení příslušných poplatků nikdo nemůže parkovat s nákladními auty, traktory a jinou technikou na libovolném

místě. Potřebujete-li tedy parkovat s velkými stroji mimo svůj vlastní pozemek, přijďte se domluvit na Obecní úřad, jak nejlépe situaci vyřešit.

Bez dohody s Obecním úřadem nemůžete na veřejných prostranstvích dlouhodobě skladovat například písek, cihly ani jiný stavební materiál. Přece všichni chceme, aby nám při procházce vsí bylo příjemně.

Školní (ne)zvonění

Doposud většinou ti, kdo v naší obci nemají děti či vnoučátka školou povinná, věděli o místní škole pravděpodobně jen to, že existuje. Prvním krokem k navrácení soudržnosti školy a obce jsou tyto řádky.

Každé ráno otevírá těžké krásně zdobené dveře s letopočtem 1886 a s klikou ve tvaru českého lva 25 žáčků, 25 originálů, ve věku 6 až 10 let. Charakter této budovy je zcela odlišný od neosobních velikých škol. Je tu všechno na dosah – knihovna, počítače, tělocvična, jídelna, ... Jsou tu čisté, vůbec ne strohé třídy s pěkným nábytkem, veselá herna školní družiny, krásné historické schodiště s litinovým zábradlím, nově zařízená šatna. Veškerou výzdobu školy tvoří práce dětí. Zvonek tu nezvoní, vychází se z potřeb dětí. Nespornou výhodou je, že obě třídy jsou smíšené – vyučují se v nich vždy dva ročníky. Ani dospělý člověk nežije pořád mezi stejně starými lidmi. Mladší děti se od starších všechno mnohem rychleji učí – ať vezmeme vzájemnou komunikaci, sebeobsahu, stravování, tvůrčí činnost... Ti starší se stávají přirozenými autoritami, poradci a to bez jakéhokoliv násilí. Chybí odlidšťující anonymita. Škola je tak tou opravdovou přípravou pro život. Relaxaci, možnost protažení se i v průběhu vyučování dětem dovolují koberce ve třídách, válečky ale také veliká zahrada a prvotřídní hřiště.

A pak je tu množství kulturních, zájmových a vzdělávacích aktivit, které škola pod novým vedením pro své děti připravuje. Jde o nabídku pozitivního trávení času, o oživení společenského života, který tu donedávna téměř odumřel. Čím pestřejší je činnost školy, čím více děti v kruhu vrstevníků i dospělých prožijí, tím menší bude riziko delikventního vývoje, tím menší bude cizota a neporozumění mezi školou a rodiči. Škola snad přestává být onou anonymní institucí, která ráno pohltí do svých útrob děti, aby je zase odpoledne vychrlila ven. Malý počet žáků je ale ideální jen z toho pohledu, že tvoří vlastně takovou velkou rodinu, s možností častějšího povyprávění si a vzájemného poznávání. Každý ví o každém skoro všechno. Na druhé straně při způsobu financování, které se odvíjí od počtu žáků, nemá škola často peníze na to, co by potřebovala. Kdyby neměla tak úžasnou podporu v obecním úřadu a kdyby občas nepomohli sponzoři, bylo by to mnohem těžší. Lze věřit, že po letech se tento vklad obci vrátí. Letos dětem finančně přispěli: Elektrárna Mělník, Antonín Salač, Ivana Plicková, Ladislav Michovský. Věcné sponzorské dary věnovali manželé Budkovi, Eva Chmelová, Marie Zemanová, Eva Kučerová, Jiří Petráš, Eva Veverková. Drobné opravy elektroniky bezplatně zajistil pan Mach.

Ledčická škola pro děti od 1. září do konce února připravila tyto akce: výlet do Veltrus (galerie, zámek, obora), výlet do Prahy (Planetárium, Hrad, Královská cesta). Pravidelné přednášky doplněné ukázkami, soutěžemi a promítáním o ochraně přírody ve spolupráci se Stanicí ekologické výchovy v Roudnici. Návštěvu již čtyř divadelních představení v KaSS Roudnice, seznámení s Deklarací práv dítěte (20.11.1959), účast na divadelním představení „O slavném narození Ježíše Krista“, uvedeném v místní škole. Rozjel se kroužek německého jazyka a hudebně pohybový kroužek „Šmoulí hrátky“, vedený paní Zemanovou. Byla uspořádána tradiční Vánoční besídka, připraven program na vítání občánků. Začal plavecký výcvik. Žáci školy se zúčastnili několika výtvarných soutěží – např. Kyjovský střípek, Vánoční ozdoba, Razítko do Evropské unie, Král Ječmínek, Děti, pozor, červená. Nyní pracují na obrázcích do soutěže „Nejhezčí obrázek roku“ a „Červený kříž očima dětí“. K nedožitému 70. výročí narození spisovatele Františka Nepila byla uspořádána výstava jeho knih a také si všichni společně přečetli „Makového mužička“. Pan Nepil dětem naší školy až do své smrti pravidelně psal milé řádky. Je to člověk, který všem opravdu schází.

Pro rodiče vedení školy, ve spolupráci se studentem gymnázia Tomášem Kučerou, připravilo přednášku o drogách a protidrogové prevenci.

Aby byl zajištěn kvalitní, plynulý a „bezbolestný“ přestup žáků čtvrté třídy do pátého ročníku spádové 2. ZŠ v Roudnici, byla s ní navázána spolupráce. Ledčické děti se 14. 1. zúčastnily tamějšího Dne otevřených dveří. Vedení obou škol se dohodlo na přípravě srovnávacích prověrek v základních předmětech. Je také koordinováno učivo.

Protože kabinetní sbírky školy nejsou dostačující a někdy jsou i zastaralé, začalo se s jejich obnovou a modernizací. Ze sponzorského daru bylo nakoupeno nové tělocvičné náčiní. Je rozšiřována učitelská i žakovská knihovna.

A co se chystá v nejbližší době? Především se škola chce zapojit do hnutí „Na vlastních nohou“. Je to humanitární záležitost pod vedením paní Běly Gran Jensen z Norska. Děti se učí nečekat s nataženou rukou, ale samy svým způsobem – malováním obrázků – pomoci. Obrázky jsou draženy ve veřejných aukcích a za výtěžek pak nakupovány nemocniční přístroje do dětských oddělení nemocnic v naší republice.

Další akcí bude dárek ke Dni matek pro všechny ženy v obci – „Odpoledne bez starostí“. Svátek maminek, babiček, tetiček... se slaví druhou květnovou nedělí. Děti připravují vystoupení plné básniček, písniček, krátkou dramatizaci a také veselé soutěže pro maminky.

Škola pro své žáky chystá nezvyklý výlet do westernového městečka na Moravě. Uskuteční se 20. 5. Děti čekají ještě další divadelní představení, ekologická výprava za přírodními zajímavostmi Ledčic a okolí, oslavy dětského dne. Uvažuje se též o spolupráci s diakonií v Krabčicích.

Jak je vidět, 113 let stará škola sehrává v obci důležitou roli. Má neopomenutelný význam nejen pro starousedlíky, ale, jak se zdá, plní i funkci jakési hráze před vylidňováním naší vesnice.

Jak bylo uvedeno v předcházejících řádcích, žáci naší školy se zúčastnili několika výtvarných soutěží, které budou postupně vyhodnocovány. Z těch, které již oznámily výsledky, máme velkou radost, neboť dvě dívky byly mezi oceněnými.

V soutěži o nejkrásnější vánoční ozdobu, pořádané Městskou knihovnou v Kralupech pro všechny školy regionu, získala žákyně třetí třídy Anička Holubová 3. místo, za které dostala pěknou knihu.

Ve druhé etapě Kyjovského střípku byla vyhodnocena mezi 40 tisíci došlých obrázků práce žákyně 1. třídy Nikolky Cucové. Získala batoh, další drobné dárky a velice hezký děkuvný dopis. Zároveň postoupila do finále soutěže.

Důležitá telefonní čísla

Policie Kralupy	0205/ 226 05
Policie Mělník	0206/ 622 638-40
Nemocnice Roudnice	0411/ 831 470
pohotovost (Po – Pá)	0411/ 831 831
pohotovost (So, Ne)	0411/ 831 309
MUDr. Kraus, zubní ordinace	0411/ 871 286
Dětská a ženská ordinace Straškov.....	0411/ 871 223
MUDr. Hrabě	0411/ 871 224
MUDr. Hingar	0411/ 831 375
MVDr. Podrápský	0206/ 691 163
Úřad práce Kralupy	0602/ 241 420
Úřad práce Kralupy	0205/ 251 86
Finanční úřad Kralupy	0205/ 221 74
Referát státní sociální podpory Kralupy	0205/ 258 25
Okresní úřad Mělník	0206/ 644 111

Živnostenský úřad Mělník	0206/ 644 451
Pozemkový úřad Mělník	0206/ 644 301
Geodetická kancelář Mělník, Ing. Hromádka,	0206/ 622 830
Katastrální úřad Mělník	0206/ 670 722
	670 924
VZP Mělník	0206/ 624 594
	624 799
Česká pojišťovna Mělník	0206/ 622 138
	622 124
Česká pojišťovna Roudnice	0411/ 837 415
Elektrárna Mířejovice – poruchy	0205/ 785 166
Telecom Mělník, účtárna	0206/ 622 506
Uhlí – Ředhošť	0411/ 865 147
Uhlí – Židovice	0411/ 837 395
Skládka komunálního odpadu Uhy	0205/ 761 448

Telefonní seznam Ledčic

PŘEDVOLBA 0205

FIRMY

Název	č. p.	tel.:
Autodoprava Michovský	113	765 618
Autoopravna Tom	19	765 631
Česká pošta s. p.	92	765 601
Obchod Chmelová	214	765 512
Obchod Bärtl	185	765 540
Obecní úřad	45	765 513
Přískovna	765 155	
Pohostinství Klement	89	765 620
Sakret	150	765 254
Sakret	765 251	
Sakret	765 253	
Sakret	765 252	
Sakret	765 250	
Second hand Vlasta	04	765 621
Software Fric	9	765 623
Truhlárna Post Design	765 545	
Vltavská zemědělská a. s.	765 600	
Základní škola	179	765 624
Zámečnictví Kaňka	140	765 617

BYTOVÉ STANICE

Jméno	č. p.	tel.:
Bada Pavel	46	765 243
Bärtl Karel	185	765 540
Bořík Josef	07	765 240
Budka Josef	155	765 537
Budka Radek	22	765 643
Bušil Antonín	211	765 571
Bušil Jiří	48	765 641
Bušil Michal	177	765 585
Černá Hana	151	765 248
Černý Tomáš	222	765 547
Černý Jan	218	765 528
Čosová Iveta	26	765 233
Dnebovská Ivana	192	765 230
Došek Josef	176	765 580
Došek Vlastimil	182	765 536
Došek Lubomír	35	765 530
Došek Vlastimil	180	765 238
Došková Drahůše	129	765 562
Došková Bohumila	199	765 570
Drahnák Karel	149	765 622
Emmer Luboš	41	765 534
Fouček Miroslav	232	765 646
Frihaufová Marcela	51	765 559
Fric Josef, Ing.	9	765 623
Hančl Václav	170	765 247
Hančl Zdeněk	231	765 563
Hančlová Věra	138	765 639
Hinkeová Marcela	217	765 522
Hodek Vladimír	25	765 518
Hofman Libor	4	765 539
Holá Radka	109	765 527
Holík Kamil	3	765 644
Holub Josef	168	765 515

Holubová Božena	20	765 504	Rubín Vladislav	143	765 546
Holubová Dana	69	765 509	Říhová Jana	212	765 541
Horáková Vlasta	157	765 510	Salač Antonín	37	765 634
Hrašková Jana	65	765 553	Schoř Petr	66	765 616
Hrnčířová Vlasta	77	765 584	Sirová Marie	52	765 508
Hýbl Václav	153	765 589	Sirový Aleš	159	765 604
Hýbl Václav	133	765 633	Slámová Martina	126	765 535
Janovský Miloslav	115	765 560	Srba Stanislav	187	765 591
Jansová Miloslava	88	765 249	Srba Václav, Ing.	111	765 651
Jansová Jana	205	765 552	Srbová Bohumila	200	765 652
Jarabica Josef	13	765 593	Staňková Jaroslava	34	765 501
Jindřich Pavel	61	765 236	Stejskalová Ludmila	31	765 514
Jiránek Jiří	175	765 635	Studený Jiří	105	765 583
Justa Václav	97	765 246	Sypecká Alena	128	765 574
Justová Milena	161	765 517	Sypecký Jiří	49	765 573
Justová Alena	82	765 586	Šebestová Jaroslava	30	765 550
Kaclíková Helena	101	765 523	Šimralová Marie	198	765 650
Kaňka Jaroslav	140	765 617	Škarohlíd Jan	183	765 647
Klatovský Petr	213	765 559	Škarohlídová Jaroslava	167	765 231
Klement Stanislav	89	765 620	Šourek Tomáš	18	765 631
Klementová Růžena	193	765 239	Šourková Monika, Ing.	64	765 525
Klimentová Irena – motorest ...	288	765 582	Švec Tomáš	162	765 551
Kolářová Romana	225	765 636	Švehla Jiří	2	765 569
Koštal František	172	765 572	Tichá Anna	171	765 554
Kovář Josef	87	765 629	Tydlitát Zdeněk	206	765 548
Král Karel	21	765 590	Uher Josef	129	765 519
Král Antonín	117	765 637	Uher Miloslav	68	765 259
Král Libor	59	765 245	Uher Josef	147	765 649
Král Karel	132	765 232	Uher Vladimír	67	765 587
Kříček Jiří	54	765 632	Urban Milan	194	765 549
Křtěn Jiří	95	765 241	Urbánková Michaela	165	765 642
Kubičková Anna	107	765 556	Urbanová Jiřina	148	765 507
Kučera Milan	73	765 603	Vejmoláková Bohumila	158	765 615
Kvěch Jaroslav	11	765 543	Vereš Štefan	50	765 578
Mareš Jiří	28	765 568	Vereš Štefan	46	765 626
Maťák Vladimír	122	765 575	Veverka Zdeněk	46	765 538
Mencl Jaroslav	6	765 526	Vlková Ludmila	160	765 627
Michl Jaroslav	46	765 645	Vlnař Jiří	51	765 244
Michovský Ladislav	113	765 618	Vobořil Jiří, Ing.	178	765 505
Mikulčík Ludovít	156	765 557	Vondráček František	39	765 595
Milaberský Jan	114	765 531	Vránová Drahomíra	135	765 520
Miler Václav	96	765 529	Vrbová Petra	134	765 588
Miler Josef	202	765 237	Vysoký Jiří	221	765 561
Mládek Ladislav	112	765 506	Vysoký František	144	765 640
Mrzenová Alena	152	765 544	Waksmundská Olga	84	765 628
Müller Miroslav	93	765 235	Zajác Rostislav	120	765 577
Nedvěd Václav	36	765 594	Záruba Vilém	104	765 533
Nekolný Jiří	40	765 532	Živný Martin	10	765 564
Nešpor Karel	100	765 511			
Petrák Josef	123	765 503			
Petráš Jiří	220	765 581			
Plicka Antonín	90	765 630			
Plicka Antonín	166	765 592			
Plucnar Jiří	125	765 576			
Pokorný Richard	224	765 558			
Polák Zdeněk	94	765 579			
Postránecký Vlastimil	137	765 545			
Randáková Vlasta	04	765 621			
Rous František	208	765 619			